

חקירת הרצח האכזרי ביפו מסתעפת, ושלנו

קורבן עלי שניר

לפגוע באישה ובילדים. סביר יותר להניח כי היה בכוננתם לפגוע רק בעלי עצמו. אך משהתעוררה האישה, ניסתה להתיימר כעבד וכאשר היכו את בעלה ולכן נאלצו לפגוע גם בה. על מאבקה עם הפורצים מעידות פציעות שנמצאה בידיה, נוסף על הפציעות בראשה. הילדים, שהתעוררו לשמע ההמולה פרצו בבכי, וכדי להשיג תיקים פגעו האלמונים, כנראה, גם בהם. אך המיטרה איננה מוציאה מכלל את שרות, כי לפרצים היתה כוונה, מלכתחילה, לפגוע במישפחה כולה. אחרי שביצעו את זממם, יצאו מבעד לדלת הכניסה ונעלו אותה אחריהם. הם ירדו לחצר החיצונית המשותפת לארבעת האחים, ופנו אל פרדס סמוך, השייך למישפחת שניר, שבו נמצא ביתו של האח סייד שניר. כוונתם היתה, כנראה, לפגוע גם בו. אולם משניסו לפרוץ את אחד האלונות בביתו, שמע זאת בנו, עות'מאן בן ה-16, הזעיק את בני מישפחתו. בני המישפחה, שהתעוררו משנתם לשמע צעקותיו של עות'מאן, מיהרו לאחוז בסכינים ולצאת לחצר ביתם. הם הזעיקו גם את בני מישפחת שאר האחים, אולם

בני מישפחת שניר, יוסוף עלי ומוחמד, נכנסים לבית מישפחת השלום להארכת מעצרו כחשודים ברצח סוחר הקרקעות שריף שאנטי, שאירע בינואר 1965. הם שוחררו כחודש אחרי מעצרו מחוסר הוכחות.

בעיקבות

הוא רוצחו של בניטה. החוקרים חשדו כי בידי סייד היה אקדח, וכי הוא פנה לדרוף אחרי האלמונים. ייתכן כי נתקל בבניטה וירה בו מתוך פחד, ומתוך מחשבה כי הוא האישה המנסה להתנקש בו. גירסה זו התחזקה עליידי שתי עובדות תמותה, אשר לא השתלבו במסכת ש"נרקמה. האחת: אברהם בניטה נרצח על ידי אקדח ולא בעזרת כלי הנשק הקר ששימש את הרוצחים בבית מישפחת שניר. והשנייה: מספרם הרב של הקלליים עים שנמצאו בגופו של בניטה. אם היה ברשותם של הרוצחים אקדח, מדוע לא השתמשו בו גם נגד מישפחת עלי שניר, ובחרו להשתמש דווקא בכלי נשק קר שיעילותו פחותה? ואם אכן בחרו, מסיבה כלשהי, להשתמש בכלי נשק שונים, מדוע התעכבו בדרך מנוסתם וירו כראשו של אברהם בניטה תשעה כדורים, בזה אחר זה, כאשר גם כדור אחד די בו כדי לחסל אדם באיזור זה? התשובות שנתנו לשאלות אלה נראו מספקות: הרוצחים השתמשו בכלי נשק קר, כיוון שהיה בכוננתם להמשיך ולחסל גם את סייד, ואולי אף את מישפחתו ואת שאר האחים, ולכן נמנעו מלהקים רעש באמצעות האקדח שהיה ברשותם, כדי שלא להערים משנתם. אשר למיספר הקלליים עים הרב שנמצאו בגופו של בניטה, אפשר להניח, כי ירו בו, בלהט מנוסתם, מיספר רב של יריות, כדי להבטיח את מותו של עדי-הראייה היחיד.

אולם המישטרה בחרה לבדוק גם את האפשרות כי סייד הוא שירה בבניטה. סייד נעצר ונחקר בנושא זה. הוא הכחיש את המיוחס לו, ובבדיקה בפוליגרף נמצא שהוא דובר אמת. הוא שוחרר כעבור ימים אחדים. חקירת המישטרה חזרה, איפוא, לנקודת-המוצא, שלפיה בוצעו שני הפשעים עליידי אותם אלמונים.

מידע מודיעיני עשיר, המצוי בידי ה"מישטרה" מצביע עלייך כי מישפחת שניר היא בעלת מעמד בקרב העולם התחתון. אחרים מבני המישפחה ידועים כבעלי עבר בעיסקי רכוש גנוב וסמים. על שניר הוא הדמות הדומיננטית במש"ז זה בין אחיו, וידוע כבעל המילה במיש"פחה. באחרונה עסק בהשתלטות על סחר הדגים במליפו, והסתכסך תוך כדי כך עם בעל-זרוע אחר, שעסק בשטח זה.

המישטרה מניחה כי הרוצחים לא באו מחוגי העולם התחתון, למרות הקשר העז של המישפחה עם חוגים אלה. הנחה זו מתחזקת עליידי הפגיעה בילדים, שאינה מקובלת על אנשי העולם התחתון, ועל ידי העובדה כי מישפחת שניר אהובה ביפו, ואין להניח כי מעשה מסוג כזה יעובר בשתיקה מצד גורמים המקורבים למישפחה. בין ילידי המישפחה נימנים

יצאו רק מישפחותיהם של מוחמד ויוסף. האלמונים כבר לא היו שם. הם נמלטו דרך הפרדס. היחיד שהבחין בהם בדרך מנוסתם היה עות'מאן, שיצא ראשון ל-חצר.

בעוד הם עומדים מבלבלים בחצר ביי-תם, שמעו גניחות בוקעות מבעד לחלון חדר-השינה של עלי. סייד פרץ בריצה במדרגות העולות לבית אחיו, אך הדלת הייתה נעולה. עות'מאן טיפס דרך הגג ופתח את הדלת, שבעדה נתגלה מראה הזועה. ששת בני המישפחה שכבו במי-

שריף שאנטי נרצח בחדר המדרגות של ביתו בש"ז רוטשילד בתל-אביב. לאחים שניר היה תניע משוער לרצח: הוא עמד לגזול את מחצית אדמותיהם, אך לא היו הוכחות. הרוצחים לא נתפסו.

טותיהם מתבוססים בדמם. האחים מיהרו לפנותם לבית-החולים דונולו, ומשם פוורו לבתי-החולים באיזור תל-אביב.

מי רצח אותו?

אורה, נראה היה כי האלמונים שביצעו את מעשה הזוועה בבית מישפחת עלי שניר, נתקלו בדרך מנוסתם באברהם בניטה שעבר בסמוך למקום, ומחשש שאם יזהה אותם ויביא למועצם בידי המיש"טרה, היסלחו ביריות.

צוות המעבדה לזיהוי פלילי (מו"פ), שאסף עדויות וממצאים בירת הפשע, הגיע למסקנה כי האלמונים, שלושה ב"מיספר, פרצו לבית המישפחה דרך גג בית-מלאכה הצמוד לבית. מן הגג ירדו לחצר הפנימית וחדרו לתוך הבית דרך הדלת הפונה לחצר, שלא הייתה נעולה, והמפתח היה תקוע בה מבחוץ.

הם פנו מייד לחדר השינה שבו ישנו עלי ואישתו. לא ברור אם היה בכוננתם

ה ארמונים שפרצו לביתו של עלי שניר ביפו ביצעו פשע עקוב מדם, מן האכזריים ביותר שהיו אי פעם בארץ. הם ריסקו במלומות גרון, או כלי חר"אחר, את גולגולותיהם של ששת בני ה"מישפחה (העולם הזה 2188).

אבי המישפחה, עלי, ניפצע באופן הר"אנוש ביותר, מצבו הוגדר עליידי רופאי בית-החולים כמות קליני. מצבם של שאר בני המישפחה — האשה לטיפה ו"ארבעת הילדים: רמזי בן ה"ג, ג'מל בן ה"5, ג'מל בת ה"4 וליבנה בת השנתיים וחצי — הוגדר כקשה, אך הם יצאו מכלל סכנה. האם, שהיתה בחודש הריונה הר"שמיני, נותחה בניתוח קיסרי מייד עם הגיעה לבית החולים, והרופאים הצליחו להציל את חיי ולדה.

אחיו של עלי שניר — מוחמד, סייד ויוסף גילו את הפצועים, והם שפינו אותם לבית-החולים. ארבעת האחים, מוס"למים כדחם, מתגוררים בבתי נפרדים בחצר אחת, בסמיטה הסמוכה לבית-חרס בניבעת-הרצל.

המישטרה, שהוועקה עליידי בנו של אחד האחים, גילתה בדרכה לירת הפשע את גופתו של אברהם בניטה, רוכב-אופי ניים שעבר בסמוך לביתו של עלי בדרכו לעבודה במאפיית אילת, מוטלת בשולי הכביש. הוא נורה בתישעה כדורי אקדח ברטה 0.22 מ"מ, מטוח קצר.

צוות חקירה מיוחד (צח"מ) שהוקם ב"מרחב יפו בראשותו של פקד מיקו בהר, הוצרך, איפוא, לפענח שני מעשי פשע השונים באופיים. בעת ובעונה אחת: את מעשה-ההוועה שבוצע בבני מישפחת שניר באמצעות נשק קר, ואת רצח אבי-הם בניטה, שבוצע בסמוך למקום, ב"אמצעות נשק חם.

להשתיק את הילדים

יוון החקירה הראשוני היה למצוא את הקשר שבין שני הפשעים. לכי